Erat quidā mercator qui emptl̄ precios̄ iocalib⁹ posuit in quodā ferdello ea ⁊ tradidit vni portatori vt portaretur vsq̄ ad domū dans sibi vnū florl̄ ꝓ leuca. Qui qñ fuit ad mediū miliare deposito ferdello ⁊ ꝑdito venit ad domū mercatoris petens salariū de hoc ꝙ portat q̄ nō solū nō recepit precium ymo recepit obprobriū ⁊c̄. Ita ad ꝓpositum qñ aliq̄s incipit bonā vitā ⁊ sctā3 in religione vel al's nō d3 cessare in medio s̄ ꝑseuerare vsq̄ in finē Ergo d̄t xp̄s de sācto euuāgelista. Sic eū volo manere donec veniā sc3 ꝑ mortem Joh. vlti. Item qui perseuerauerit in finē h̄ saluus erit Mathei.x. ysidorus de sūmo bono. Tūc placet deo nr̄a ꝯuersatio cum bonū qd̄ incipim⁹ ꝑseueranti fine cōplemus hic. Iterꝫ xp̄s esto fidelis vsq̄ ad mortē ⁊ dabo tibi coronā vite/ Apoca.ij.q̄m nobis ꝯcedat ih̄s xp̄s ⁊c̄

Dñica.xxv.post festū trītatl̄ s̄mo.j

Faciet iudicium ⁊ iusticiā in terra Jere.xxiij. Inter oīa que maxime mouent hoīes ad dimittendū vitia ⁊ malā vitā est cognitio ⁊ timor diuini iudicij. Q̄nto plus homo cogitat id iudiciū tanto magis cauet se a peccatis Ratio qꝛ q̄libet dispēsator magn̄ dñi qñ cogitat ibi scit ꝙ de oīb⁹ expensis ⁊ recepris habꝫ dare ꝯputū ⁊ rationem strictā cū magna diligentia auisat se maxime cū in errore ꝯputi est periculū mortis. Secus qñ nō hꝫ reddere rōnez tūc ad libitū dispensat. Sic etiā de nobis qui libet nostꝝ est dispensator habem⁹ dispēsare desideria cordis. Opa manuum ⁊c̄. auctoritas. Sic vos existimet homo vt ministros ⁊ dispensatores.j. Cor.iiij. Ergo aliq̄s ex dyaboli temptacōe qui ponit istum errorem in cordib⁹ multoꝝ ꝙ nō habeat reddere ꝯputum laxat habenā diceret. Quid oꝫ me timere. Ex quo nō habeo dare cōputū de vita mea talis sine freno peccat ꝓpter hoc dyabolus laborat vt inducat gentes ad istū errorem. Sꝫ qñ homo credit ⁊ cogitat ꝙ de omnibus cogitacōnib⁹ que cogitauit hꝫ reddere rationem vt d̄r Sap.j. In cogitacōnibus impij erit interrogatio est. Itē de omnib⁹ verbis mīmis vt d̄r Luce.xij. De om̄i v̄bo ocioso qd̄ locuti fuerīt hoīes reddēt rationē in strictissimo dei iuditio. Itē de oīb⁹ opib⁹ vt d̄r Eccl. vl. Cūcta q̄ fiūt adducet dñs in iudiciū ⁊c̄. In q̄b⁹ si error īueniat̄ ē ꝑicl'm dānacōis talis custodit se ⁊ viuit ordīate. Ecce q̄re credētia ⁊ cognitio diuini iudicij mouet cor hoīs ad benefaciendū auctoritas. Fugite a facie gladij qm̄ vltor iniq̄tatū gladius est. Et scitote esse iudiciuꝫ Job.xix. A facie gladij sc3 s̄nie iudicialis ⁊ ꝯcordat iohēs d. Qui vidit iudiciū ꝙ de ore ei⁹ s.iudicis ꝓcedebat gladi⁹ ab vtraq̄ ꝑte acut⁹ Apo.xix. Jō dd̄ cogitās diuinū iudiciuꝫ orādo ait Cōfige timore tuo.i.clarifica ⁊ ꝯstringe carnes meas.i.carnalitates Rō a iudicijs em̄ tuis timui. Nota duplex iudiciū ꝑticulare qd̄ fit in morte ⁊ vl'e qd̄ fiet in fine mūdi. De p̄mo d̄t thema faciet sc3 xp̄s iudiciū ⁊ iusticiā in terra vt supra Et tāgit tria q̄ sūt in iudicio ꝑticl'ari cuiuslibet hoīs s. Stricta inq̄sitio ibi facit iudiciū Presta executio ibi in terra. Justa diffinicō ibi ⁊ iusticiā. De p̄mo dico ꝙ ī morte hoīs ē stricta inq̄sitio cū d̄r faciet iudiciū sic̄ iudex q̄ inq̄rit de oīb⁹ dr̄et aliq̄s q̄d oꝫ. Nōne iā scit oīa nō solū facta ⁊ dc̄a s̄ ⁊ mīmas cogitacōs Judices h⁹ scl'i q̄ nesciūt debēt inq̄rere stricte. Sꝫ ip̄e scit oīa g̃ ⁊c̄. Rñ deo lꝫ oīa apta sint ip̄i tñ vt iust⁹ iudex s̄uat formā iudicialē. qꝛ iust⁹ iudex p̄mo audit accusatorez. Facit ꝓcessū. vocat testes. dat decisiōes iurl̄ Si xp̄s iudex facit. Accusator ē dyabol⁹ q̄ fecit peccare. q̄ stati aīa exeunte a corpe accusat eā corā xp̄o. Etiam ꝓpria pc̄a ⁊c̄. Bernar. tūc opa nr̄a siml' loquētia dicēt. tu nos egisti opa manuum tuarū sū⁹ nō te deserim⁹ Tecū erim⁹ Tecū

ad iudicium ꝑgemus. omnia em̄ peccata
q̄ nūc occulta sūt extra ꝓsilient ⁊ suū ac-
cusabūt actorē. Linea vestimentoꝝ su-
perbū auꝝ ⁊ argentum auaꝝ edificiū ini-
quū vsurariū. Adducet de⁹ in iudicium
siue bonū siue malū qd̄ de malis fiat exa-
miatio nō est dubiū nec iniuria. Sz etiā
de bonis rō. qꝛ de⁹ nō solū vult vt facia-
m⁹ bona. Sed etiā bona intencōne. Qꝛ
ex bonis opib⁹ de genere mala intencōne
factis hō dānaret. Verbi gr̄a ponere fili-
um in ordine mendicantium vt sit magi-
ster cōfessor regis Intētio est mala. ecce
qualiter bona opera nostra examinantur
in iudicio. Ido dd̄ in ꝑsona xp̄i. Cum ac-
cepero tp̄s ⁊c̄. De⁹ distribuit temp⁹ cui
libet dans suam ꝑtem vt lucret tali. xx.
annos ⁊ tali. xl. ⁊c̄. Et qn̄ videt ꝙ multi
male expēdūt tp̄s ip̄e recipit sibi in ꝯmis-
sione dt̄. Nolo ꝙ occupes ⁊c̄. Et tūc iu-
dicat opa bona ⁊ mala. Ido dt̄ ego ⁊c̄.
Ido appl's. Om̄s nos manifestari ⁊c̄.
2m) Scdm qd̄ fit in iudicio ꝑticulari est iusta
diffinicō cū dt̄ Faciet iusticiā. Facta aūt
inq̄sicōne ꝑ iudicē. Diffinit q̄d fiendum
sit. Sic etiā faciet xp̄s fc̄a iudicialr̄ inq̄si-
cōe. Diffinit q̄d aīa dz hr̄e. qꝛ si fuit de
vita perfectā ⁊ apl'ica ⁊ fecit multa opera
meritoria ⁊ v̄tuosa ita vt in statera dīne
iusticie posita plus ponderāt bona. Con-
digne ⁊ iuste diffiniens xp̄us dicet. Et
qꝛ in vita tua fecisti ꝯdignā pn̄iaz nō est
rōnale ꝙ iteꝝ facies h̄. s̄ leta facie exten-
dit manū dicēs. Euge s̄ue bone ⁊ fidel' ī
tra in gaudiū dn̄i ⁊c̄. Math̄. xxv Nota ī
punicōne scz pn̄iaꝝ nil' est respectu glorie
Si aūt fuit male vite ⁊ finaliter impeni-
tens facta inquisitione dicet videlicet de-
monib⁹. Seruum meum inutilem ꝓici-
te. ⁊c̄. Math̄ ⁊c̄. Nota qualiter recipit
aīa a demonib⁹ ⁊ ꝓicit caput in inferno
Primo si aūt nō sit omnino ꝑfect⁹ nec
finaliter impenitens. Sed bona hora cō-
uertit ad deū dolet de pctis ꝯfitetur ⁊c̄.

Auisent ne dent pn̄iaz cōtra volūtatem
peccatoris si illā s̄uāt liberant ab inferno
qn̄ moriunt nō tn̄ statim euolāt qꝛ nō fe-
cerūt ꝯdignā pn̄iaz nec descendunt ad in-
fernū. qꝛ penituerūt. Sed differt vt va-
dat ad purgatorium ad cōplendam peni-
tentiā Talis ꝓnunciatio dr̄ ꝯdigna diffi-
nitio ponā in pondere iudiciū ⁊ iusticiam
in mensurā Ysa. xxviij. Iudiciū ponit in
pondere stricte inquirendo. Et v̄ba accu-
satoris ⁊ testiū ponderando. Et iusticiaz
in mensura scz vel glorie vel pene ī infer-
no vel purgatorio. ¶ Nota ꝙ ista men-
suracio non est intelligenda scz glorie vel
pene s̄m equalitatē opeꝝ vel q̄ntitatem
duracōnis seu valoris scz ꝓ die seruitus
vel ebdomade ⁊c̄. Det deus diem glo-
rie ebdomodam ⁊c̄. Non est ibi eq̄litas
temporis Nec etiam valoris Quia ope-
ra misericordie patriarcharum nec deuo-
tio ꝓphetarum ⁊c̄. Apostolus nō sunt cō-
digne passiones huius tempis ad futu-
rā gloriā que reuelabit in nobis ad Ro
viij. Sz illa ꝯmensuratio fit s̄m eq̄litate
ꝓporcōnis. Qꝛ ille qui fecit plura bona
cum maiori caritate habebit maiorē glo-
riā ⁊ econuerso Nota de corpe pueri ad
cuius augmentum augmentāt ⁊ menbra
non s̄m equalitatem s̄ s̄m ꝓporcōez qua-
litatis. Ido Luce. vj. Eadem mensura q̄
mensi fueritis remeciet vobis. Si dicat
⁊ q̄ iusticia ꝙ ꝓ peccato vnius hore ⁊c̄.
dat pena ꝑpetua pro rn̄sione. Nota h̄ ꝙ
multi recipiunt credētes ꝙ qn̄ aīma di-
mittit corp⁹ ꝙ etiā dimittat pc̄a. Error
ē. Nā q̄dīu aīa est corpi ꝯiuncta recipit
ꝯdicōes corpis mutabilitatē variabilita-
tē auct's. Sapie. ix. Corp⁹ qd̄ corrūpit
aggrauat scz trahendo scz ad suā ꝯdicōez
Ideo q̄ntumcunq̄ aliq̄s sit malus nō de-
bet desp̄are qꝛ adhuc potest saluus fieri ⁊
ecōuerso q̄ntūcunq̄ sc̄s dz timere. Sed
aīa sep̄ata ita firmat. Si morit in gr̄a ꝙ
nō pōt gr̄az ꝑdere. Si aūt morit ī pctis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ita obstinat q̃ nunq̃ pōt peccata dimittere auctoritas. Si ceciderit lignū ad austr̃ aut aquilonē in quocunq̃ loco ceciderit ibi erit Eccl'.xj. Homines dicunt arbores ī viridario ecclie plātari q̃ regenerāt in baptismo vt faciant fructū. Infideles sūt arbores nemoris ifructuose que nō pficiūt nisi ad ignem. Qz homines sūt arbores patet Marci. viij. Video homines velut arbores ꝛc. Mat.iij. Ecce iam enim ad radicem arborum posita est. Ibicū q̃ ceciderit ibi erit mensura ergo pena nō dat dānatis p̃m equalitatē rp̃is vel duracōnes peccati nec delectacōnis. Ita q̃ q̃nto maior fuerit delectacō in peccato tāto fit maior pena vel minor intensiue. Quia iudex nō mensurat penas p̃ delectacōes.q̃ aliq̃ tiens est pauca ꝛ pena magna. Sed dat pena p̃m eq̃litatem,ꝓportōnis qz quanto maior fuit culpa in hoc mūdo.tanto maior erit pena intensiue in alio mūdo.auctoritas. In mensura sp̃. pene ꝓtra mensurā sp̃.culpe cum abiecta fuerit aīma sez a corpe iudicabit eā Ysa.xxvij. Tercū qd fit in iudicio est presta executio qz ī terra

Questio est īter doctores vbi sit purgatoriū animar̃ post mortem. Respondeo locus ꝓmunis ꝛ ordinatus purgatorij est in visceribo terre.

Nota quō sūt in corde pomi dominicle p̃ granis. Ita ī corde terre sunt domus distincte. Inferior est locus dānator̃. Deinde ascendendo furni puerorum vbi nō sūt demones nec ignis. Tercia domus est purgatoriū in quo nō sunt demones p̃ est ibi ignis q̃ diuina virtute cruciat aīas Quarta domus est sinus patr̃ sanctor̃. De quo loquēs ihs dixit. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribo diebo ꝛ tribo noctibo ꝛc̄. Math.xij Sed locus spēalis purgatorij ꝛ extraordinari ꝓcedit aliquibo a deo in hoc mundo ex mia vel ex alia causa in loco vbi peccauerūt. Itē aliqui ex spēali gra habent hic suū purgatoriū per tribulacōnes infirmitates ꝛ sic de alijs. vt paulus Actuum.xx. viij. Cū puenisset romā ꝓmissū est paulo ꝓmanere cū custodiente se nutrice.

De eadez dñica Sermo scōs.

Ecce dies venient

dicit dñs verbū,ꝓpositus est ꝓ thxmatex ꝛ fūdamento nri sermonis recitat bis in epla. Primo cū dic̄. Ecce dies veniūt dicit dñs ꝛ suscitabo dauid germen iustum ꝛ regnabit. ꝛc̄. Secdo in medio epl'e cū dr. Ecce dies veniūt dr dñs ꝛ nō dic̄ vltra viuit dominus qui eduxit isrl' de terra Egipti ꝛc̄ Ratio quare bis dr. Ecce est .qz dirigit duabo ꝑdicōnibo ꝓpl'or̃ ꝓma quibusdam voris spēaliter sanctis q̃ p̃sone spūales ꝛ penitentes ꝓsueuerunt ieiunare aduentū xp̃i expectātes suā gl'osam natiuitatez q̃ licet sit preterita ānuati tū repzesentatur ab ecclia ac si esset futura. Ideo predicte p̃sone seruāt aduentū abstinendo sic ī.xl ꝛ in die natiuitatis comedunt illum panem calidū sic exit de dibano siue furno vteri virginalis virginis marie. Et sicut dr q̃ panis calidus multum ꝓfert comedenti. Ita ille anime. Sicut enim ꝓpiam expectantes xp̃i resurrectionē preparant se in quadragesima.p. vij.ebdomadas expectando qm̄ exiet de sepulchro. Sic mō expectāt per tres vel q̃tuor ebdomodas qm̄ exiet de virgine maria.que est melior ꝛ sātior sepulchro. Nam xp̃s nouem mensibus cum anima ꝛ sanguine fuit in vtero virginis ꝛ nō in sepulchro fuit nisi tribo diebo ꝛ noctibus,ꝓpter qd̄ p̃sone deuote aduentum xp̃i ieiunant licet nō cadat sub p̃cepto sic.xl. Sed sub ꝓsilio ꝛ habemus exemplū Danielis qui.cccxc.annos anteqũ crist̃ incarnaret iam ieiunabat cristi aduentum. Dicit ip̃emet In diebo illis Ego daniel lugiebā trium ebdomodar̃ diebo panem desiderabilem nō comedi ꝛ caro ꝛ vinū non introierunt in os meum Daniel.x. Nota lugiebaz ꝛ ieiunabā qz in scriptura lugere ponitur pro ieiunare.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Mat. ix. Pharisei q̄re nos frequent̄ ie-
iunam⁹ ⁊ discipuli tui nō ieiunāt. Et cri
st⁹ nunq̄d pñt filij spōsi lugere q̄dīu cū
illis est spōsus q̄ aliter nō rñdisset ad ꝓ
positū. Scd̄o v̄bū thematis d̄r oib⁹ ge-
neraliter. Ecce dies scz noui testamenti
veniūt d̄t dñs vsq̄ egipti. Sz dicent vi
uit dñs q̄ liberauit nos a captītate s. dy-
aboli. Tres dies ꝑ maxīe sūt v̄ēturi ⁊ di
ligenter p̄cogitandi scz. ¶ Dies mortis
corporalis quē debem⁹ cogitare timoro
se ¶ Dies iudicij generalis quē debem⁹
pēsare dolorose. ¶ Dies vite eternalis
quē debem⁹ sp̄are gaudiose. Dico p̄mo
⁊c̄. ꝙ inter cetera q̄ vocāt magis ad bo-
na op̄a ⁊ v̄tuosa ⁊ ad pñiaz est cognitio
mortis. q̄ certnz est ꝙ habes mori licet
sis īcert⁹ de die. Ista dies multū valet
ad ordinādū vitā ꝑ regulam ph̄i in scd̄o
ph̄icoꝝ. Q̄ finis est cā cāꝝ hñs rōnem
optimi nō solū boni ꝫ etiā melioris ⁊ op
timi iuxta quē oīa alia ordinant̄. Verbi
gr̄a ꝫm finē ad quem hō tendit ordinat
oīa vt qui paꝝ vult nauigare non curat.
De magna nauis ꝓuisione ⁊c̄. Sec⁹ si
vult vltra mare nauigare ⁊ facere lōguz
iter. Id̄o d̄t ꝙ finis est cā cāꝝ dās ratio
nez alijs reb⁹. Mō videam⁹ ad quē finē
⁊ ad quē portū habē⁹ venire clarū est ꝙ
oz nos trāsire mare magnū et venire ad
portam mortis. Id̄o indigemus magna
naui ⁊ bona trib⁹ coop̄turis coop̄ta na-
uis est bona vita ⁊ coop̄tura secreta est
fides. scd̄a est spes. tercia est caritas q̄ to-
tū coop̄it. Caritas op̄it multitudinē pec
catoꝝ vniuersa delicā op̄it caritas Pro
x. Et sic̄ pñia adinstar nauis ī p̄ncipio est
stricta. Sic etiam bona vita est stricta ⁊
de paucis inuenit̄ tā strictā ⁊ durā agere
vitā vt expediret. Sz plurimi sequūtur
sensualitatē ⁊ vana corp̄is ⁊ delectacio-
nes sensibiles ⁊ carnales Et si aliq̄ bonā
vitā ⁊ strictā ⁊ penitētialē incipiūt nō tñ
ꝯtinuāt ꝫ paulatī ꝓchdolor ad vitā deli-
tiosā ⁊ carnalē redeūt. ꝫ bona vita debet
esse stricta. Ideo de bona vita d̄r facta est
q̄si nauis institorl. Pro. vl. Nauta hui⁹
nauis est ꝯfessor. Id̄o attēdatis vt sit bo
n⁹ q̄ al's ml'te naues ꝑdunt̄ ex malis cō
fessorib⁹. Boni mariarij sūt bone societa
tes. Auisa ꝓuisio victualium sūt deuote
orōes Arma pro defensione nauis sūt o
pera spiritualia. Et pro lorica ⁊ thorace
est cilitium etiam ꝓ defensione sunt vir-
tutes morales. Fiat ergo sic ratio. Si fi-
nis est causa causaꝝ ⁊ finis noster fit ad
portum mortis. Ideo ordinata est vita
nostra. Id̄o dicit scriptura melior est di
es mortis ⁊c̄. Melius est ire ad domuz
luctus quā ad domū conuiuij Eccl's. vij.
¶ Nota melior est dies mortis die nati
uitatis scz ad ordinandū vitam Secūdo
melius est ire ⁊c̄. Oppositum fit ab ama
toribus mundi mortem non pensantib⁹
Si dicatur alicui modo quo velles citi⁹
ire ad domum luctus ⁊c̄. Respōdit ꝙ ad
domum conuiuij ꝫ attende ꝙ salomon q̄
est sapientior d̄t oppositū ꝙ meli⁹ est ire
⁊c̄. Et assumpsit rationem. In illa enim
finis cunctoꝝ scilitet paupertas infirmi-
tas que trahunt hominem ad disposicio-
nem bone vite ⁊ econuerso in domo con-
uiuij videt superbiam luxuriam ⁊c̄. Que
trahunt eum ad malam vitam. Id̄o dic̄
scriptura in omnib⁹ operibus tuis. Me-
morare nouissima ⁊c̄ Eccl'i. vij. Nota no
uissima. xij. ꝯcurrūt in die mortis sex cor-
poris ⁊ sex aīe que sunt memoranda. pri
mo cogita ꝙ tūc perdes vitā corporalem
quā sup̄ oīa diligis quā nunq̄ recup̄ab̄
ꝓ isto mundo. Ideo despiciat̄ ista vita ⁊
non tm̄ diligat̄ vt labores ꝓ ea īutiliter
Scd̄o cogita ꝙ nud⁹ sepelieris nō vesti-
ent te de auro. Tercio om̄s amici nos de
serunt solum nos sequent̄ vsq̄ ad foueā
Id̄o nō ponas nimiā spem in amicis ⁊c̄
Quarto cogita quō ponet̄ corp⁹ ī fouea
⁊ calcatur pedibus. Ideo noli superbire

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quinto q̄d erit de corpe tuo in fouea ⁊ cogita q̄liter cōmedet a vermib⁹. Sexto cogita q̄ntus est dolor in sepacione aīe ⁊ corpis. Verbi gr̄a qñ scindit aliqd̄ menbrū est magnus dolor. Rō est qr aīa hz dimittere illū locū ⁊ restringere se q̄nto igit maior erit dolor qñ fiet sepatio aīe a toto corpe ⁊ a singlis ei⁹ ptib⁹. Septīo cogita qñ aīa est sepata statī ducit ad iudiciū ⁊ xp̄s iudex liz oīa sciat tñ interrogat q̄s es tu. Quid fecisti ꝓ me ⁊c̄. Octauo cogita quō ille dyabol⁹ qui te fecit peccare accusabit in iudicio. Nono cogita de sentētia que dat irreuocabilit q̄ maxīe timēda est. Decīo cogita si snīa dat ꝯtra te q̄liter fiet executio a demonib⁹. Undecimo cogita de acerbissima pena qñ aīma erit ī porta inferni timore ꝯcutietur inestimabili. Duodecimo cogita perpetuitatē penaꝝ qr in eternū durabūt qr incorruptibilis est aīa ⁊ īpenitens obstinata in culpa que ordinat ꝑ penā. Cum g̃ nichil in vniuerso debeat manere inordīatū g̃ durāte culpa in dānatis īperpetuū durabit iuste ⁊ rōnabiliter pena in ꝑpetuū de hoc etiā sup̄ in pte hyemali pl'es adducte sūt rōnes. Ecce quare scriptura dic̄ in oībus opib⁹ tuis memorare nouissima tua ⁊c̄. vnde dic̄ Jeronim⁹ ⁊ est snīa oīm sapiētū. Vitā esse meditacōnez mortis Idez Jeronim⁹ d̄t ad paulinū Facile ꝯtēpnit oīa que se cogitat morituꝝ ca. viij. Dico scd̄o ⁊c̄. Quia sic̄ dies mortis facit vitā ordinare. Ita cogitacio diei iudicij facit bonā vitā ꝯtinuare ⁊ penitentiā. Ratio est ꝑm regulam libri topicoꝝ Qr de duob⁹ malis penalib⁹ scz minus malum est eligendum. Esset em̄ homo sicut stultus. si aliq̄s ex aliq̄ crimine diffinitīe esset sētentiatus scz ꝙ indueret vel camisiā induceret tunicā ferreā si talis habens libertatem eligendi illā vel illam vestē eligeret tunicam ferreā que magis est afflictiua. stultus esset. Ita de nobis est quilibet nostꝝ pōt de aliquo crimine excusari. Et cristus dat sententiam de pena sub disiunctione ⁊c̄. Et camisia est penitentia huius mundi. ꝫ tunica ferrea est pena infernalis ignita. Ecce sine clausula in ꝓcessu facta. Dico vobis nisi penitentiam habueritis simul omnes peribitis Luce. xiij. Sicut illi decem ⁊ octo super quos cecidit turris in siloe ⁊ occidit eos. Nota hystoriam. Nota decem ⁊ octo sunt peccata que dānant gentes super quas cadit turris diuine iusticie. Decem sūt precepta legis ad que omnia peccata reducunt implicite vel explicite verbi gratia recurrere ad diuīos est vnū peccatū mortale ⁊ sic de alijs. Et sic sūt decem peccata que fiunt contra decem precepta. Itez peccata mortalia sūt septem ⁊c̄. scilicet. Superbia auaritia ⁊c̄ ⁊ sic sunt decem ⁊ septem ⁊ nunquid homo damnaretur nisi ex decimo octauo scz ex finali inpenitentia ⁊ qui finaliter fuerit impenitens turre diuine iustitie opprimetur minus malum hoc est minus penale se facere penitentiam ⁊c̄. De ista die iusticie dicit scriptura zelus ⁊ furor viri nō parcet in die vindicte nec acquiescet cuiꝰ cunqꝫ precibus Prouerbioꝝ sexto. Nota dies vindicte ad literam est dies iudicij generalis. De isto iudicio dicit scriptura. Magn⁹ dies domini ⁊ terribilis valde ⁊ quis sustinebit eum Joelis. ij. Nota magnus dicit magnis operib⁹ que ibi fient. Quis sustinebit dico ꝙ soli penitētes ⁊ innocentes. Qui tunc dicēt. O domine istum diem expectauimus. Nunc g̃ in toto corde vestro conuertimini ad me dicit dominus in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu ⁊ scindite corda vestra ⁊ nō vestimenta vestra ⁊ conuertimini ad dn̄m deū vestꝝ. qr benign⁹ ⁊ misericors est patiens ⁊ multe misd̄ie ⁊c̄. Johelis scd̄o. Qr sic̄ cogitatio mortis valet ad viri ordinacionem. Et cogitatio iudicij valet ad penitentie continuationem. Dico tercio. ⁊c̄.

Cogitacō dei eterne glorie valz ad meritorū cumulacōz Rō pz p regulā phie di. In agētibz p intellcm qd est vltimū in erecucōe ē primū in intencōe vbi grā in ꝓparādo domū primū qd exequitur domificatoz est fundamīti posicō. ⁊ ꝓnr sub sequit structure supedificacō. ⁊ finaliter sequit inhabitacō siue qes ī domo ⁊ preseruacō. Et licet hec sit vltimū in executōe. est trī primū in intencōe. Ita etiam vltim⁹ finis noster ē ꝓquiescere ī domo paradisi. Et licet hec sit vltimū ī executōe. est trī ⁊ esse dz primū in intencōne. Jō auiso vos vt puisionē faciatl de materia ⁊ lapidibz ꝓciosis ⁊c. Omōi sūt opera meritoria virtuosa ⁊ pnialia. q ꝗto opa meritoria sūt plura ⁊ maiora. tāto dom⁹ gl'e est maior. ⁊ dies gl'e melior. Dauid. Melius ē dies vna in atriis tuis sup milia ⁊c. ps. lxxxiij. In hoc mūdo sunt plures dies. dies seculi qs dinumerauit. Eccl. j. In celo āt non est nisi vna dies. Ex hoc seqtur q nullus pt stare in paradiso nisi p vnū diez. Rō qz ibi non est nox. h vero sunt plures dies ex interuallo noctl. erit dies vna q nota ē dño. Nō dies neq nox. Sacha. xiij. Istū diem debem⁹ sperare gaudiose. Sic miles pugnturus ꝓcogitat coronā vel honorez a rege pmissuz si triūphator exiterit. sic eciā xp̄s Jhs pmisit nob coronā vite eterne si optie militādo habeam⁹ victoriā de carne. mūdo. ⁊ dyabolo. Jō dicit scp̄tura. Milicia ē vita hois sup terraz. Job. vij. ⁊ sic mercenarij dies e⁹. Ecce hic posita ē vna similitudo Jō dicit thxā excitādo ⁊ demonstrādo Ecce dies veniunt ⁊c. ¶ De eadez dominica vicesima ānta Sermo tercius

Habēs quique

panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Job. vj. Quilibet dñs siue pfamilias tenet de iure naturali diuinali pontificali ⁊ eciā impiali suis seruitoribz ⁊ domestici sufficiēter puidere. pria Thy. v. Si qs suoz maxie domesticoz curā non hz fidez negauit ⁊ infideli deteriōr ē. Sūmus itaq pfamilias dñs Jhs qui nō venit legē soluere ꝫ ad implere. sufficiēter ymmo reuera habundātez fecit puisionē p suis seruitoribz et domesticis. Nā habuit. v. panes ordeaceos ⁊ duos pisces q sufficiūt habū dātissime. ī euāgelio hodierno mistice designat quintuplex panis.

¶ Prim⁹ est corpalis.
¶ Secūdus penitencial'.
¶ Tercius sacramentalis.
¶ Quartus doctrinalis.
¶ Quintus celestialis.

De qbz dicit thx. Dñs. v. panes ordeaceos ⁊c. Dico pria iuxta intellectū allegoricū de pria pane corpali q intelligit ois huānus vict⁹ q ordeac⁹ ē ppt asperitatē exteriorē ī acqrendo. Gen. iij. In sudore vultl tui vescerl pane tuo. donec reuertarl in terrā de q sūptus es. Nunc merētur veri fruitores dei q scz faciūt voluntatē dei. obediētes mādatl e⁹. Jō petim⁹ in orōe dnica. Fiat volūtas tua ⁊c Mat. vj. ¶ Dico scdo q scds pais dz pnialis. q ex vili materia scz ex petrōz re cordacōe pficit. Ordeac⁹ qdez ⁊ asp est ppt dolorē ꝓtricōis. de q inqt ps. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte. ⁊ ezech. iiij. dz. qsi subcinericiū ⁊ ordeaceū panē comedes. ¶ Dico tercō q terc⁹ pais dz sacramental' q de purissima materia pfectus fuit ī vtero virgiāli. p spm scm ymmo fm scm thm. In celo genitus. in vtero virgis fermētatus. ī patibulo crucl excoct⁹. ī mensa altarl appositus. ī spēbz recōditus. q ordeac⁹ dz ppt asperā passionis meōriaz. j. ad Cor. xj. Quocienscūq mādducabitl panez hunc vel calicez biberitl ⁊c. ⁊ Job. vj. Hic ē panis q de celo descendit ⁊c. ¶ Dico qrto q qrtus pais dz doctrialis pfectus ex auctibz sacre scp̄ture. q ordeac⁹ est ppt

austeritatē correcōis ⁊ dure reprehensionis in peccatorio. Dicit scptura Eccī.xxi Verbū sapiēs qdcūq; audierit sa⁹ laudabit ⁊ ad se adiciet. audiat luxuriosꝰ ⁊ displicebit sibi ⁊ piciet illud post porsuq; suum. Sicut de alijs vicōsis. Ē trī dr Mat ārto. Nō in solo pane viuit homo ⁊c

Dico ānto ꝙ quitus pais dr celestialis ex beatitudiib ⁊ totib gle profectus. ā or teacius dr ppt tribulacōes. Qr p multas tribulacōes oq nos intrare in regnū celoꝝ. Actu.xiiij. Sq trī beatus ā manducat panez ī regno dei. Luc.xiiij. Duo pisces sūt exempla scōꝝ martiꝝ ⁊ pfessorū ābo quasi cōdimito pdicti panes orde acei comestibiles reddūtur. Jō ad hebr. vlti. Memōtote ppositoꝝ vestroꝝ ā vobis locuti sūt vbuq; dei. āq; intuentes exitū puersacōnis imitami fidez. Ilū gregoriꝰ. Si exempla scōꝝ colimꝰ nihil ḡue est qd sustinemus.

Sermo.iiij.

Extollēs vocē

quedā mulier. Lu.xi. Ex isto vbo recepi occasionez pdicā di de quadā materia peregria. Ē aiabus multū erit necria ⁊ vtil ad eaꝝ salvacōez. Saluter vgo Maria. Juxta intellcū quez volo nūc ptractare scā mat eccia dr mulier qdaz extollens vocē scz dei ī altū. Pro cꝰ intellcū declarāda sūt ātuor pūcta. Primū q rōe eccia dr mulier. Scōm quō extollit vocez ī altū. Et sic patebit vbi intellcūs. Quātū ad pmuz scā mat eccia dr mulier. qr hz officia mulieꝝ pncipalia ⁊ naturalia. ⁊ nō dico officia artificialia l accētalia mulieꝝ q sūt suere nere ⁊ hmōi. Sz offitiuz pncipale mulieꝝ ⁊ naturale est parere nutrire ac regere infātes. Ista tria officia hz eccia. iō dr mulier. Primū ḡ officiū mulierl est parere. Una ei rō pncipal āre de⁹ fecit mulierez est. qr ī mulieribꝰ oīs creature buāne initiū vite hūt exceptl adā quez de⁹ formauit de limo terre Gen.j. ⁊ eua quā de⁹ formauit de costa ade. Isti duo nunq; fuerūt ī vtero mulieris. Istis ḡ exceptl nunq; fuit nec erit aliq; pson buāna q̄n fuerit in vtero mulierl. Ecce primū officiū mulieꝝ scz parere filios. Ē officiū hz scā mat eccia. in cꝰ vtero scz fonte baptismi de⁹ generat filios ⁊ filias alit ei nullus eēt filius dei. Excellētius ei parit eccia q̄z mulier. Mulier ei parit filios p isto mūdo. Ecclesia āt p alio. Jō dic eccia. Filioli mei q̄s iteꝝ pturio donec formet xps ī vob Gal.iiij. Nota q̄s iteꝝ parturio. qr nullus pt nasci de vtero eccie scz fonte baptismi nisi pus nascat de vto naturali matris qr ī vtero matrl nullus pt baptisari Jō qñ aliq diens ī partu mozit mat statī medici faciūt extrahi ples de vto matris vt baptiset. Scōm officiū naturale ⁊ pncipale mulierl est nutrire ples Sicut ei vterꝰ mulieris ē camera plista pectus ē cellariū. ppt hoc de⁹ dedit vbera mulieri nō ad ofendendū ⁊c. Jō mulieres delicate l gulose q̄ nolūt filios lactare faciūt ꝗ officiū naturale. hoc officiū eccia hz excellent. Mā post q̄z peperit ples eas nutrit ⁊ lactat duobꝰ vtericꝰ. p mū est lex mosaycal. Scōm lex euāgelicalis. Lac albū ⁊ sine immūdicia est doctrina scā sine immūdicia erroꝝ ⁊ false opinioīs. Ecce scōm officiū ⁊c. Jō xpe qñ voluit pmēdare Johez baptistā dixit. Int natos mulieꝝ ⁊c. vsq; maior ē illo Mat.xi. q̄ paruuli sunt xpiani. Jō eccia nutrit eos lacte doctrine. Jō dicit. Tanq; puulis in xpo lac vob sup viatoribꝰ potū dedi nō escaz scz gle vt sactis in celo. Terciū officiū mulierl ē regere ⁊ gubernare ples. q̄diu ei pueri sunt puuli subsūt regimī matris. qr pres tūc nō curāt. ⁊ tūc regēdi sūt a mre ne iurēt nec mentiāt nec dicāt malū de aliq. nec iniuriā alicui inferāt. vt sciāt se sgre. ⁊ addiscere pr nr ⁊ aue maria. Credo ⁊c. qñ sunt sex vel septē annozū pfiteāt ⁊c

Et hoc officiū hz scā mater eccīa. q̄dīu eī sumus puuli ī hoc mūdo vt dixi docz nos ⁊ instruit ne mentiamur ⁊ furta faciamus. nec diffamem⁹ ꝓximū. nec iuremus deū nisi ꝓ necessitate vel vtilitate. et tūc cum veritate. Orare quolibet mane ⁊ sero. confiteri ⁊ coīcare ī paschate. Et p̄t dicere populus xp̄ianus. ego fili⁹ fui pr̄is mei tenell⁹ ⁊ vnigenitus corā mr̄e mea ⁊ docebat me atq̄ doceat. Suscipiat v̄ba mea cor tuū. custodi p̄cepta mādata ⁊ viues. ꝓuerb. iiij. Nota vnigenitus mr̄is eccīe est ꝓpl's xp̄ian⁹ nūq̄ habuit nisi istū filiū ⁊c̄. Custodi p̄cepta mādata ⁊ viues scz vita gr̄e in h̄ mūdo. ⁊ gl'e in alio. Si igit̄ scā mater eccīa hz mulierl officia p̄ncipalia ⁊c̄. bene p̄t dici mulier. Et ꝯcordat scriptura scā. genes. xxiiij. Nota trinitatez ꝑsonaꝝ in dicta auc̄te. Ip̄a scz eccīa scā est mulier quā p̄parauit dñs scz spūs scūs filio id est dño Jhu xp̄o dñi mei scz dei pr̄is. ¶ Scd̄o videndū est quō extollit seu exaltat vocez ī altū. hoc fit in collacōe. vij sacr̄oꝝ scz baptismi. ꝯfirmacōis ⁊c̄. tūc eī exaltat vocez dei. Naz sacr̄a ꝑ vocez v̄balez ꝯferūtur. Aug⁹. Accedit v̄buz ad elementū ⁊ fit sacr̄m. De h̄ vide sāctū Tho. in. iij. ꝑte in materia de sacram̄tis. Rō qr xp̄s verbū eterni pr̄is vnitū fuit rei scz carni. Verbū enī caro factuz est ⁊c̄. De hoc dicit thrā. Extollens ⁊c̄ vocē quedā mulier scz eccīa. Ego q̄siui quō eccīa eleuat vocē. Et inueī in quadā auc̄te seu ꝓphia dauid p̄s. xxviij. di. Vox dñi sup aquas. deus maiestatl intonuit ⁊c̄. vsq̄ in tēplo e⁹ om̄es dicent gloriā. Vox dñi sup aquas ⁊ hoc ī baptismo. vox dñi in v̄tute ⁊ hoc ī ꝯfirmatōne. vox dñi in magnificētia ⁊ hoc ī ꝯsec̄tōe. vox dñi ꝯfringētis cedros ⁊ hoc ī ꝯfessione. vox intercidētis flāmas ignis. et hoc est ī mr̄ionio. Vox dñi ꝯcutiētl desertū ⁊ h̄ in collacōe ordinū. vox dñi preparātis ceruos ⁊ hoc ī extreā vnctione. Ecce q̄re dicit thrā. Extollēs vocē ⁊c̄. ¶ Dico pr̄io q̄ scā mat̄ eccīa mulier benedcā extollit vocē in sacr̄o baptismi. cū d̄r vox dñi sup aq̄s. Ista vox dñi nisi est forma baptismi. quā dic̄ sacerdos vel alius qñ in nec̄itate baptisat scz ego te baptiso ī noīe patrl ⁊ filij ⁊ spūs scī. vel ī ydiomate mr̄no ⁊c̄. Cū āt dicit̄ sup aquas oñdit̄ materia ip̄ius baptismi. qr sine aqua nō p̄t dari baptism⁹. oz eī q̄ verbū scz forma iūgat̄ materie scz aq̄ sil' dicēdo v̄ba ⁊ infundēdo aquā. Nō enī forma dz p̄cedere materiā vel eꝯ. h̄ sil'. Jō dicit vox dñi sup aq̄s. nō dic̄ añ aq̄s vel post aquas h̄ sup materiā. Sz q̄re dicit aq̄s in plurali. cū baptism⁹ nō possit dari nisi ī vna tm̄ scz naturali. Qr si aliq̄s vellet baptisare cū aqua rosacea vel ardenti vel alia q̄cūq̄ artificiali. Nō esset baptismus. q̄re ḡ dicit sup aquas. nunq̄t ḡ debuit dicere sup aquā in singulari. Rñdeo q̄ dicit̄ sup aquas in plurali ad innuendū quoddā magnū secretuz In baptismo enī sunt duo baptisātes ⁊ ꝯñter due aque. Primus ⁊ p̄ncipalis ē spūs scūs. Secūdus ⁊ instrum̄tal' ⁊ est sacerdos q̄ aqua materiali p̄t lauare corpus. Sz spūs scūs alia aq̄ lauat int⁹ aīmā. Jō dicit aug⁹. Que est tanta v̄tus aqne vt corpus tāgat. ⁊ cor abluat. In eodez pūcto in q̄ aqua infundit̄ a sacerdote vel creatura h̄ est homo mittit̄ in fōtez baptismi qñ baptisat̄ sil' intus influunt. xv. flumīa spūs scī. Primū est grā diuina q̄ lauat ⁊ purificat aīaz a peccato originali. ⁊ ab actualib⁹ in infidelib⁹ q̄ ñ ficte baptisant̄. Scd̄m flumen est fides habitual'. licet eī creatura tunc nō habeat vsū liberi arbitrij tñ habitual'r iā habz fidez catholicā. Terciū est spes q̄ habitual'r infundit̄ in baptismo. Quartū est caritas scz amor dei ⁊ ꝓximi. q̄ eciā habitualiter infundit̄ in baptismo. Demū sil' eciā infundūtur habitualit̄ q̄tnor virtutes morales q̄ sunt prudēcia. iusticia.

tpancia. ⁊ fortitudo. Et sic q̄ntū flumen est prudētia q̄ subiectiue ē ꝟtus intellectualis qꝛ subiectat̄ in rōe practica. Sz tñ est aliq̄ mō moral' vñ ⁊ inter cardinales ꝯputat̄. Sextū flumē est iusticia ad nō nocendū ꝓximo. Septimū tpancia in ꝓsperis. Octauū fortitudo in aduersꝫ ꝑficiēs vel ꝑseuerādi i bona vita. Itez septē dona spūs sc̄i eciā sil' infundūtur ⁊ sic nonū flumē est sapīa scz ad ꝯgnoscēdū diuina. Decimū intellcūs ad ꝯgnoscendū scripturas. Undecimū ꝯsiliū scz ad obseruāduz diuīas āmonitōes. Duodecimū fortitudo ꝯ̄ dyaboli tēptacōes Tredecimū sc̄ia ꝑficiēs ad ꝓprios actꝰ siue ꝑsonales gubernādū. Decimū quartū pietas scz inclinās ad ꝯpassionē ad ꝓximos. Decimūquintū flumē est timor ad deū. De istis donis spūs sc̄i vide scm̄ Tho. j. ij. q. lxviij. in qua incidenter scūs Tho. declarat eoꝝ q̄dditatē. nc̄citatez. numeꝝ. ꝯnexionē ⁊ dignitatē. Ista. xv. flumīa ꝓcedūt a fonte spūs sc̄i. Jō dic̄ aquas i plurali. Et seq̄tur statī. deꝰ maiestatl intonuit. i. intus in aīa tonuit dñs sup aquas multas. Sacerdos autē vnā aquā solū scz materialez applicat. ꝫ dñs sup aq̄s multas. Jō Apoc̄. j. Vox illius scz dñi sicut vox aq̄ꝝ multarū. ¶ Quātū ad scd̄m cū scz d̄r. Vox dñi in ꝟtute loq̄tur de sac̄ro cōfirmacōis. Dicat̄ q̄d ē et quō dat̄ ab ep̄o qꝛ ab alio nō p̄t hoc sacramentū ꝯferri. De isto dicit vox dñi etc̄. Vox ista ē forma hꝰ sacram̄ti quaz extollit eccīa ꝑ os ep̄i qñ dicit. Cōsigno te signo crucl. ⁊ ꝯfirmo te crismate salutis. Et sicut fides catholica infundit̄ in baptismo habitualr. sic in ꝯfirmatōe fides catholica radicat̄ intm̄. ꝙ si sint duo hoīes q̄ꝝ vnus sit ꝯfirmatꝰ alter nō. ī ꝑsecutōe antixp̄i ꝯfirmatus erit fortl ⁊ alius nō. Ecce bonū qd̄ facit hoc sac̄rm ad ꝑsistendū in fide. De isto sac̄ro dic̄ Johānes. Vidi q̄tuor angelos stātes sup q̄tuor āgulos terre tenētes q̄tuor ꝟtos terre ne flent sup terrā neq̄ sup mare neq̄ in vllā arborez. Et vidi alteꝝ angelū ascendētez ab ortu sol' habentē signū dei viui ⁊ clāuit voce mag̃ q̄tuor āgel' q̄bus datū est nocere terre ⁊ mari dicens Nolite nocere terre ⁊ mari atq̄ arboribus quoadvsq̄ in frōtibꝫ eoruz. Apoc̄ vij. In ista auc̄te sunt multa secreta q̄ declarātur a glosa ordinaria. Angeli eī idē sunt ꝙ nūcij. Quatuor g̃ angeli q̄ stant sup q̄tuor angulos terre sig̃nt nūcios antixp̄i. tenētes. i. ꝓhibētes p̄dicacōz euāgelicā. Qñ eni antixp̄s maīfestabit̄ totus mūdus eū timebit. Et tūc ip̄e mittz nūcios suos ad q̄tuor ꝑtes mūdi tenentes scz ꝓhibendo doctrinā q̄tuor euāgelistaꝝ. ne flent. i. p̄dicent̄ sup terrā. i. laycis terrā colentibꝫ. neq̄ sup mare scz ab amaritudine ⁊ sig̃t religionez in qua dz esse amaritudo penitēcie. neq̄ in vllā arborez. Arbores eī sunt sacerdotes qui dñt dare flores odoris ꝑ bonā famā ⁊ folia deuocōis in officō di. ⁊ fructꝰ meritoꝝ sac̄ra ministrādo libere absq̄ symoīa Sz dicit ꝙ vidit alteꝝ angelū scz xp̄m q̄ missus fuit a deo p̄re ꝓ mūdi redemptōe habentē signū dei viui scz sanctā crucez ⁊ clamauit voce mag̃ scz maliciā nūcioꝝ antixp̄i refrenādo di. Nolite nocere terre. i. laycis. ⁊ mari. i. religiosis. neq̄ arboribꝫ. i. clericl q̄adusq̄ signemꝰ scz ꝑ sac̄rm ꝯfirmacōis ꝟuos dei nostri ī frontibꝫ eoruz vt scz sūt fortōres in fide catholica. Ecce q̄re d̄r vox dñi in ꝟtute sp̄ fortitudis in p̄lio certamīs antixp̄i. Jō vt militibꝫ dat̄ alapa qñ ꝯfirmat̄ ¶ Secūduz bonū qd̄ sac̄rm ꝯfirmacōis facit ē ī alio m̄do. qꝛ confirmati ī paradiso habebūt singularez coronā gl'e. In sac̄ro baptismi dat̄ baptisatl q̄daz corona q̄ vocatur a theologis caracter indelibilis. Et qñ homo intrat paradisuz statī ꝯgnoscūtur q̄ fuerīt baptisati ⁊ q̄ non. Qꝛ q̄ fuerint baptisati hñt speālez coronā quam nō habent nō baptisati. vt abrahā. ysaac

ꝛ Jacob ꝛ alij. Scda corona dat̄ in sa-
cramēto ꝯfirmacōis. q̄ vero non est ꝯfir-
matus caret illa ī paradiso. Ecce q̄ntum
lucrat̄ ille qui ꝯfirmat̄. ꝛ q̄ntuz ꝑdit q̄ n̄
cōfirmat̄. ꝓpt̄ hoc parentes dn̄t esse val
de diligētes vt filij ꝯfirment̄ qꝛ vox do
mini ī virtute h̄ scz ī sacr̄o cōfirmacōnis
est v̄tus dei q̄ vocat̄ magna. Terciū scz
verbū ꝓphie notat sacr̄m eucaristie cum
dicit̄ vox dn̄i scz ꝯsecracōis in magnifi-
cencia. i. maḡ faciens qꝛ ī isto sacr̄o fiunt
maiora q̄ ī alijs sacr̄is. Jā vulgarit̄ de
rege q̄ fecit magnū cōuiuiū ꝛ dedit fercu
cula singula ꝛ p̄ciosa ꝛ multa ꝛc̄. d̄r mḡ
nifice fecit. Quanto ḡ magis de ꝯuiuio
qd̄ facit xp̄s filius dei in q̄ de oīb̄ creatu
ris sp̄ualib̄ dat meliorē scz aīam suaz
sc̄issimaz. de corp̄ib̄ meli⁹ scz corp⁹ su
um siue carnem vnitā supposito diuino
dicens. Accipite ꝛ mādūcate. Dn̄e et
q̄d mādūcabim⁹ panē albuz. Rō qꝛ v̄
bis ꝯsecratōis ꝓlat̄ iā nō est ibi panis s̄
hoc est corp⁹ meū. j. Cor. xj. Ista ē mḡ
nificentia. Sz aliq̄ fastidiosi nō curāt de
isto ꝯuiuio nec de isto cibo. Vn⁹ dic̄ dn̄e
nō suz dign⁹ ꝛc̄. Alius dic̄. nō suz bene
parat⁹. Dico ꝙ nullus male pat⁹ dz ac
cedere ad hoc ꝯuiuiū tā magnificū. Sed
debetis vos parare ꝑ ꝯtritōez. confessio
nez. ꝛ satisfactōez. iniuriaꝝ remissionez
al's nō estis excusati. Declarat̄ hoc de re-
ge eūte ad vcnacōez ꝛc̄. Ita dn̄s nr̄ ihe
sus xp̄c vcit ad vcnandū in neōre h⁹ mū
di. Et vcnat̄ leones. i. sup̄bos qn̄ ex doc
trina p̄dicatoris huīliātur. Vulpes. i. ꝑ
sonas auaras qn̄ satisfaciūt. porcos per
luxuriā qn̄ abstinere ꝓponūt. Canes per
irā qn̄ iniuriā remittūt ꝛc̄. Et ī nocte h⁹
vite vult xp̄s rex nr̄ intrare villā suā.
¶ Quelibet ꝑsona xp̄iana est villa seu ca-
strū dei. qd̄ ipse lucratus est ī cāpo in die
vcnerl̄ scā. Et tāgit ad portā vt sibi ape
riat̄. qn̄ p̄dicator di. tali die scz ī pascha
te debet̄ ꝯicare qꝛ resurrexit dn̄s tali die
Q dicūt aliq̄ nō est camera nec lect⁹ pa
ratus vt sibi ꝯpetit ꝛc̄. Sz negligent̄ ta
les faciūt ꝛ peccāt. qꝛ ip̄e est ꝯtētus int̄
re aliq̄b̄ p̄param̄tis p̄suppositis scz con
tritōis. cōfessiois. satisfactōis ꝛ corp̄al'
afflictōis. Sz vere dn̄e nō intrab̄ dicūt
aliq̄ effectual'r ꝛ ꝑmittūt intrare bestias
scz gallinas pauones ꝛc̄. ip̄o pn̄te. Cog
noscitis q̄le peccatū est nolle coīcare. Et
dicūt. dn̄e nō suz dignus ꝛc̄. v̄buz est
scm̄ s̄ false l'inepte allegatū. Dignitate
eī equiparātie null⁹ est dignus. nec ista
req̄rit̄ ad coīcandū. Sz dignitas q̄ req̄
rit̄ quā ip̄e vult ꝛ p̄cipit est cōteri de pec
catis ꝛ cōfiteri ꝛ satisfacere ꝛ remittere
etc̄. Alij dicūt dn̄e vos bene vcneritl̄ in
trate dn̄e s̄ post ꝛ deinde ponūt euz ī lo
co porcoꝝ. Illi scz q̄ cotidie celebrāt vl'
sepe male parati coīcant luxuriosi symo-
niaci ꝛc̄. in eoꝝ damnacōez. Remediū
est ḡ parare se bene ꝛ coīcare. Jō moy-
ses dicebat. Date magnificentiā deo no
stro. dei ꝑfecta sunt opa. Deutro. xxxij.
¶ Nota dei ꝑfecta sunt opa. Vos scit̄
quō a p̄ricipio dyabolus voluit destru-
ere opa dei ꝛ hoīem ad ymaginē dei fcm̄
precipitauit ꝛ iusticia originali priuauit
fructus vctiti comestione. Sz ecce qua
lez magnificentiā fecit dn̄s Nā sicut dy
abolus illius fruct⁹. comestione ꝓcura-
uit totū malū huāne nature. Ita de⁹ co
mestione illius fructus de q̄ dicit̄ v̄gini
Marie benedict⁹ fructus. ꝓcurauit to
tū bonū nature huāne. Jō dicit scp̄tura
dei ꝑfecta sūt opa. Et seq̄tur. ꝛ oēs vie
e⁹ iudicia. Qꝛ q̄ nolūt coīcare habebunt
iudiciū damnacōis ꝛ nunq̄ vcniūt ī pa
radisuz. Amē amen dico vob̄ Nisi mā-
ducaueritl̄ carnē filij hoīs ꝛ biberitis e⁹
sanguinē nō habebitl̄ vitā in vob̄. Joh̄
vj. Qui āt coīcant male parati habebūt
iudiciū essendi ꝑpetuo cū porcis inferni.
quēadmoduz ip̄i miserūt xp̄m cū porcis
peccatoꝝ. Qui eī manducāt ꝛ bibūt in-
digne iudiciū scz dānatōis sibi mā. ꝛ bi-
pria Cor. xj. Qui āt bene parati coīcāt

habebũt iudiciũ saluacõis in vitã eternã
Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meuz
sanguinez habebit vitã eternã. Joh. vj
Ecce dei magnificentia. Jõ dd. Cõfes-
sio scz q̃ dz p̃cedere coĩcacõez ⁊ magni
ficentia opus eꝰ ⁊ iusticia manet ĩ sclm
in hoc mũdo ⁊ in seculũ seculi in alio. ex-
tollẽs vocez q̃daz ⁊c. ¶ Quartuz ẽ sa
cramentũ penitencie vel cõfessioĩs cũ dr
Vox dñi cõfringentis cedros. vox est for
ma absolutõis. Ego absoluo te ⁊c. Ce
dri sũt arbores altissime q̃ crescũt ⁊ stãt
citra mare q̃ significãt p̃sonas sup̃bas q̃
sunt alti cordis q̃ potius volunt viuere
s̃m eoꝝ voluntatez ⁊ eoꝝ inclinacões
q̃ꝫ s̃m dei mãdata ⁊ ordinacõez. Deus
p̃cipit vt simus huĩles ⁊ ip̃i sunt sup̃bi.
elati p̃sumptuosi vani pomposi ⁊c. Deꝰ
p̃cipit ꝙ simus misericordes. ⁊ ip̃i sunt
crudeles. Ipsi eĩ sunt auari vsurarij. fu-
res. Idẽ de castitate ⁊ de alijs. Sz isti
cedri i sacramẽto penitẽcie ꝯfringũtur. ⁊
eoꝝ corda rũpunt̃ qñ suspirãdo dicunt
¶ Pr̃ peccaui ĩ hoc fui sup̃bus ⁊c. Et tũc
peccata ꝯminuũtur. Sz hoc impeditur
aliq̃tiens p̃ cõfessores q̃ capite discoop̃
to volũt audire ꝯfessionẽ. Tales ꝯfesso
res p̃rio claudũt os ꝯfitẽtis q̃ ex verecũ
dia qñ cogitat iste respicit me. nõ dicit
oĩa peccata. Jõ capite coop̃to dñt audi-
re ꝯfessiones. qꝛ oculi nõ audiũt cõfessio
nes s̃ aures. animãdo ꝯfitentes dicendo
fili dicatis oĩa peccata qꝛ nullꝰ audit nec
videt nos nisi deus q̃ licet sciat oĩa tamẽ
ordĩauit ꝙ suis mgr̃is rõnabilibꝫ ⁊ mi-
nistris ⁊ p̃curatoribꝫ reddatꝫ cõputuz de
factis ⁊c. ¶ Scdo. qꝛ cõfessor accipit
occasionẽ peccãdi Qñ enĩ audit mulierẽ
iuuenẽ pulchrã quã respicit q̃d cogita-
bit. O quõ est alba ⁊c. Ideo cooperiat̃
caput. ⁊ peccator liberius ꝯfitebit̃ pecca-
ta sua. Ecce q̃re dicit. vox dñi cõfringen
tis cedros. Et statim subditur. Et con-
fringet deus cedros lybani. Lybanus est

mons quidã altissimus in terra p̃missio
nis ferens cedros altissimas. Et signifi-
cat p̃sonas in altitudine dignitatis domi
nij seu p̃lationis positas. Que si sint pec
catores ⁊ male vite dicũtur cedri lyba-
ni. De istis eciã dicit. Et confringet de-
us cedros lybani scz dominij temporal̃.
seu prelacõis papalis seu ep̃alis ⁊c. qñ
ad pedes simplicis ꝯfessoris flectũt ge-
nua cõfitentes peccata sua. Quibus dic̃
cõfessor. Non absoluerẽ vos nisi corri-
gatis vitam vestram ⁊c. vel emendetis
talem iniusticiã ⁊ hmõi. Et si tales cõte
rũtur ⁊ penitent tunc confringũtur cedri
libani. Et ꝯminuet eos tanq̃ꝫ vitulũ ly-
bani In monte enim libani nutriebãtur
vituli quoꝝ caro erat valde sapida ideo
diuidebat̃ p̃ partes minutatĩ vt omnes
possent habere. Ita ĩ confessione ꝯminu
untur cedri lybani in diuersas p̃tes Pri
mo ĩ corde p̃ cõtritionẽ ⁊ dei subiectõez
Scdo in ore petendo veniã si iniuriasti.
scz patrẽ vel mr̃ez vxorez seu fratrez et
ecõuerso. Tercõ in toto corp̃e p̃ peniten
cialez afflictõez. Quarto in bursa p̃ sa-
tisfactõnez. Ecce q̃re dicit. ⁊ cõminuet
eos tanq̃ꝫ vitulũ lybani. Et sic ille q̃ cõ
fitetur fit dilectus deo quẽadmodũ filiꝰ
vnicorniũ. Qd̃ inter aĩalia alia plus di
ligit filiũ. Ita deus diligit qui bene cõfi-
tetur. ¶ Quintũ sacramentũ est matri-
monij. cũ dicit̃ vox dñi intercidentis flã
mã ignis. Quotquot sumus ĩ hoc nati su
mus de vtero matris cuz vna brasa. gal
licũ est ⁊ significat titionem ignis seu flã
mam que a sanctis doctoribus vocatur
igniculus seu cõcupiscibilitas vel fomes
peccati. Ita nascimur ⁊ est adeo fortꝫ ꝙ
nõ p̃t extingui aqua baptismi. licet aqua
baptismi extinguat ignem inferni ⁊ pur-
gatorij in baptisato. quia si moreret̃ sta-
tim post baptismuz non conburẽtur. Et
tamẽ aqua baptismi non extinguit illum
igniculum seu fomitem vel flammam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sed ista flāma nō flāmescit quōq; hō ē adult⁹ qz tūc diabolus sufflat ibi brasaz dando tēptacōes carnales. Et tūc quādo hō ꝓcupiscit mulierē vel ecōuerso. brasa flāmescit. In signū illi⁹ maxlle efficiūtur rubee. qz alitus ei⁹ prunas ardere facē Job. xli. Omīs q̄t q̄t fuerint dēpta beata vgine ⁊ xpo habuerūt. ⁊ q̄t q̄t sum⁹ hēm⁹ illā fomitē ⁊ ꝓcupiscabilitatē. Nec obstat q̄ sum⁹ baptisati. qz aqua baptismi licet ēmoueat culpā. remanet tñ pena scz fomes seu igniculus ille ⁊ flāmescit i ꝓcupiscēdo ⁊ ardet ⁊ ꝓburit in actu illo. Sed quid facit sacrāmtū mrimonij. dicē dñ licz nō extinguat ignē carnalis ꝓcupiscentie in hōmīe seu muliere. tñ flāma inūciditur qz nō flāmescit nisi inūr virū ⁊ vxorē quia vir nō debet curare de alia muliere nec vxor de alio viro. Illi q̄ non sunt de matrimonio licet habeāt brasam ⁊ fomitē tñ dñt extinguere flāmā. non ꝓcuiscendo nec curando de illo actu ac si nihil esset. Ideo psone scē ⁊ deuote cū aq̄ extinguūt illā brasam comedēdo freq̄nt panē ⁊ aquā. dimittendo carnes vinū ⁊ multas delectacōes q̄ inflammāt brasaz illā ⁊ sic flāma licz nō extinguat tñ p penitentiā mitigat. Ista rō ē q̄re psone scē faciūt pmam ⁊ cauēt opportunitatē vitāt colloqa mulierū. qz stati brasā flāmescit flāte diabolo ⁊ ꝓburit q̄q̄d i domo ē ꝓscie ⁊ pdet hō oīa merita q̄ vnq̄ cōgregait. Ignis ē vsq̄ ad ꝓsūmacōez vnozās ⁊ oīa eradicās germia Job. xxij. Cauete q̄ ab hac flāma btūs iob̄es baptista nō bibebat vinū ⁊ aquā. nec cōedebat panē ⁊ lucustas siccatas ad solē ⁊ ita macer erat q̄ nō bēbat nisi pellez ⁊ ossa. tñ ex toto nō potuit extinguere brasam sive istū igniculū tñ nō flāmescebat in eo. Nota de btō ieronimo ⁊ de illo scō hēremita antiq: q̄ vt curaret iuit ad ciuitatē. ⁊ sic curabat in corpe infirmabat in aia quia nō bñ cauebat ab opportunitate mulierū intrm q̄ grauidabat duas puellas. q̄ sibi seruiebāt ex deuocōe ꝓpter famaz sue sanctitatis. Qui āt custodit se pt dicere. liberasti me a pressura flāme ⁊c. vsq̄ nō sum estuatus. Eccl. li. ¶ Sextū sacrāmtum est sacramentū ordinū cū dz. Cū ordinī cōcutiētis deserti scz in collacōe ordinū. tunc eradicāt arbores mūdiales d̄ serti in q̄ sunt multe bestie. leones p superbiā vulpes p auariciā ⁊c. Ite deb̄tū a gr̄ia dei in multis deserti a diuīa ꝓsolacōe debtū a fructib̄ spūalib̄. hoc debtū ꝓcutit i collacōe ordinū sic ēm̄ totū nem⁹ cōcutit q̄ scindūt l' eradicāt arbores. ita i collacōe ordinū scidūt ⁊ eradicāt arbores a nemore laycorū. vt i iardino xpi. scz ecclie trāsplātēt. Tūc totū nem⁹ dz resonare p examē de vita scia ⁊ hmōi. vt sint apti ad fructificādū. Itl alia cōmocō maior i nemore seu debto h⁹ mūdi qz q̄ sumūt ordines sūt q̄tuor tpa. Et ōes xpiani tenēt ieiunare vt boī ordinēt. qz totū bonū l' malū ē a clericis d̄t Crisō. scitis q̄ totū bonuz arboris ē a radice. Ita vita hōim ē q̄si arbor. c⁹ radix ē stat⁹ clericorū. iō totū bonū l' malū ꝓpl'i ē a radice clericorū. ꝓpt b̄ q̄ trāsplātant ꝓpl's ieiunat. iō dz vox dñi ꝓcu. ⁊c. Et subdit. Et ꝓmouebit dñs debtū cades Nota cades intrpt scā ⁊ sīficat ecclīaz scāz. d̄ q̄ d̄t apl's. xps dilexit ecclīaz ⁊c. vsq̄ scā ⁊ immacula. Epb. v. Et ꝓmouebit dñs debtū cades. i. pl'z xpianū ecclie scē. qz ñ cōmouet debtū iudeorū. b̄ debtuz cades. i. ecclie scē. ¶ Septimū sacrāmtū. ē sacrāmtū extreme vnctōis qd̄ i dcā aucte trāsit cū dz vox dñi prepantis ceruos s. in sacramento extreme vnctionis qd̄ datur in fine vite q̄ aliquis debet mori morte s. naturali. Secus de illis q̄ alit̄ moriūtur sēteciati vl' alias qz licet alia sacrāmta possint eis dari ñ tñ debz eis dari istd̄ Hoc sacrāmtū habet duas mirabiles virtutes seu effectus. Primū ponit scūs thomas

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in q̄rto ꝙ si sanitas corꝑalis sit vtilis aīe sine dubio ex huiusmodi sacramēti sūp cōe curabit̄ infallibilit̄ hoc extrahit sctūs thomas ab illo textu. iacobi. v. Infirmat̄ aliq̄s ex vobis inducat p̄sbiteros eccl̄ie ⁊ orent sup̄ eū vngētes eū oleo in noīne ⁊ orō fidei saluabit infirmū. ⁊ alleuiabit eū dn̄s. Vox dn̄i est forma huius sacramenti q̄ d̄r a sacerdote qn̄ vngit dicens. per istā sanctā vnctionē ⁊ suā pijssimaꝫ miscdiam indulgeat tibi deus q̄cq̄d peccasti ꝑ visum ⁊c̄. ⁊ similiter formā dicit vngēdo singuloꝝ sensuū instrumēta per que peccauit vtꝫ ⁊c̄. Scdus effect⁹ seu v̄tus est maior. aliqn̄ ex obliuiōe sūt mlta pctā mortalia dimissa in ꝯfessione q̄ talis non ꝯfitētur q̄ tn̄ sūt in ꝓposito ꝯfitēdi si ea recordarent̄ ⁊ talis in statu g̃tie est. Sꝫ restat pena ī purgatorio. Et etiā de pctīs venialib⁹ restat pena in purgatorio. Sꝫ hoc sctm̄ sacramentū d̄ mortalib⁹ oblitis ⁊ de venialib⁹ nō oblitl purificat aīaꝫ ab illoꝝ culpis ⁊ pēis. ita vt recte vadāt ad paradisum sine aliqua pena. De mortalib⁹ oblitis. Jacobi. v. Et si in pctīs sit dimittēt̄ ei. Ecce q̄re dicit. Vox dn̄i p̄ꝑantis ceruos id est spirituꝫ ad saltandum vsq̄ ad paradisuꝫ. Ideo dd̄ in spū ꝓphie dicebat in p̄s. Diligā te dn̄e. Qui ꝑfecit pedes meos tanq̄ ceruoꝝ ⁊c̄. Jō qn̄ infirm⁹ coīcat debet petere istud sacramentū. qꝛ p⁹ sic̄ appropinquāt morti ꝑdūt v̄bū ⁊ nō pn̄t ip̄m petere ⁊ ꝑdūt magnū bonuꝫ. Jō d̄t Vox dn̄i p̄ꝑantis ceruos. Et seq̄t̄ statim. Et reuelabit ꝯdensa. i. secreta gl̄e. ⁊ in tēplo eius om̄s dicēt gl̄am. Sed multi clerici ex auaricia siue symonia impediūt hoc sacramentū. Dicit vn⁹. Linthxamīa q̄bus vngit̄ dūt esse mea. alius dicit tot sacerdotes sunt necessarij ⁊ hētis dare tantū cuilibet ⁊c̄. Dicat̄ qn̄o libere sacramēta sunt ministranda ⁊c̄. Extollēs vocē que dā mulier ptꝫ Sermo. Deo. ¶ Semo. v.

Nolite esse prudentes apud vosmetip̄os. Roma. xij. Pro cuius declaratione oportet declarare quid est prudētia cum dicit prudentes. Scdo oportet declarare quid est hoc dictū apud vosmꝫ ip̄os. Pro quo sciendū ꝙ tres sunt v̄tutes intellectuales scilicꝫ Scientia. Prudentia. ⁊ Spientia. Scīa ē cognicō q̄ habet̄ de creaturis. Prudētia cognitio ītellectualis de actib⁹ hūanis. Sapiētia v̄o est cognicō speculatīa q̄ habet̄ de diuinis cū sapore deuotionis. licet aliquotiēs cōiter loquendo. sapientia et scīa ⁊ prudentia sumātur ꝓ eadē v̄tute. quia qui habꝫ sapientiā scꝫ agnitionē dei cum sapore deuotionis statim saltat ad prudentiā scilicet ordinando actus suos. erga deū ⁊ ꝓximū. i. v̄tuosa prudentia. qꝛ mulier. i. sapientia corona est viro. Prouerb. xij. Itl scīa p̄t dici prudētia. qꝛ ille q̄ hꝫ scīam d̄ creaturis d̄r sciēs. Et qn̄ vidꝫ ꝙ creature irracōnabiles gub̄nāt se iuxta dei ordinacōꝫ ⁊ ī nullo faciūt ꝯ. Statī d̄t. O q̄mō ego q̄ sū rōnabil̄ deberē me gub̄nare s̄m dei ordīacōꝫ ⁊c̄. Et sic scīa efficit̄ prudentia. Auc̄tas. Scīa scōꝝ prudētia sp̄ ē. ꝓuer. ix. pꝫ g̃ ꝙ ꝓ eodē sumūt̄ cōit̄ liꝫ stricte loq̄ndo differāt ⁊ sic nō sumūt̄ ꝓ eodē. Cōit̄ ꝓ eodē capiūt̄ ī them̄. cū d̄t. Nolite eē prudētes. i. sapiētes ⁊ sciētes. ¶ Secūdo debet declarari hoc. ꝙ d̄t vosmetip̄os. Cum deus precipiat ꝙ sim⁹ sapiētes. Pro quo sciendū ꝙ scīa est duplex vna q̄ est corā nobis. Alia q̄ est supra nos. Corā nobis ē scīa q̄ intellectu et ingenio hūano est inuenta. Cuiusmōi ē scīa septē artiū lib̄aliū Sup̄ nos ē scīa q̄ non intellectu humano sed a deo est reuelata. vt est scientia noui ⁊ veteris testamenti. Cum ergo dicit thema. Nolite esse prudentes apud vosmetip̄os supple tm̄. vel nimiū de scientia que est coram

vobis. Sz velitis habere scias q̃ ē supra vos scz illā quā de⁹ reuelauit.rō qz scientia arte ⁊ ingenio seu intellectu hūano inuēta modica ē. Sz scia a deo reuelata ē alta ⁊ magna. Et ꝗ potestis videre p ꝗdā similitudinē quā tāgit aug⁹ de rustico seu pastore intrāte palaciū ⁊ dicēte. Illa ē camera regis ⁊ illa regie ⁊ illa filiorū ⁊ ille fenestre ⁊c. ꝗ ipe nō intrat camerā regis nec vidit regē nec scit q̃d facit ꝗ hoc scīnt cubiculariī ꝓsiliariī ⁊ barones q̃ intrāt camerā ⁊c. Ideo isti iudicāt sapientes ⁊ nō pastor seu rusticus. Iste mūdus ē palaciū dei ipe fabricauit ⁊ creauit. Israhel ꝗ magna ē dom⁹ dei ⁊c. Baruch.iij. Hoc palaciū intrauerūt phi pitagras anaxagoras plato.aristoteles ⁊c ⁊ nihil scīuerunt nisi q̃ in illa camera scilicet in celo est prima intelligentia cum suis consiliariis .scilicet angelis disputabāt de fenestris.s.luna sole stellis d̄ motibꝫ orbiū de aīalibꝫ ⁊c. Sz ipi nō viderūt regē deū. Sz secretariī dei scz sancti priardx,pphe apli ⁊ doctores sci. isti habuerūt sciam ex diuīa reuelacōe.scientes qūo de⁹ regit ⁊ gubnat mdm.ptz differētia inī antiqs phos ⁊ sctos aplos ⁊c. q̃bꝫ dixit sicīā nō dicā vob fuos vt phi fuerūt qz fu⁹ ⁊c. vsqz nota feci vob. Johānis v. Nolite ergo esse imprudentes. Scia q̃ ē corā nob apd vosipos supplemēt scz de scia phoz. Et cōcordat sapiēs di. Ne sis sapiēs apd remetipm .,pueꝫ iij.qz caderes in errorē apud theologiā. Scia eīm phoz nō dz recipi i dñaz dīne scie vl vxorē. ꝗ i ancillā l'captiuā ⁊ bon⁹ theolog⁹ pt sibi sumere in obsequiū phie ꝗ nō nimis cū ea stare dz d̄ ill' q̃ stāt ⁊ sedāt phie nimiū. dt scptura. Et q̃ sapiētes estis i odis vīis.ysa.v.,pt hoc dicit the. Nolite esse ⁊c. Si dicat. q̃ frat quā sapiaz dēm⁹ hīe ⁊ studere Rñdēdo.d. q̃ i pñti ꝗmōe ego volo vob oñdere septē artes liberales.q̃s magī nr xps ordinauit. Sic eīm phi in sua scia hīt septem artes libales ad q̃s studēdū r̄q̃rūt multi āni.ita ego mō de scola xpi oñdā suas septē artes libales.q̃ sūt apd nosmetipos qz scz sup nos. Prīa scia phoz ē gramatica.q̃ docz loq̃ ꝓgrue scz vt substantiuū ⁊ adiectiū.nomē ⁊ verbū.relatiū ⁊ aīcedēs ꝓnomīt. Ita ī gmatica xpi.substātiuū ē de⁹ cūcta sustinēs. Adiectia āt q̃ i eo suppositāt seu sustētāt sūt oīa opa bōa siue mala penalia q̃ oīa a deo sūt.sed mala culpe nō sūt a d̄o.pctīī ei ñ ē a deo nec de⁹ cā pcti ē ꝗ q̃d entitatl ē i pctō ē a d̄o. vū dt.b.tho.pma scde q̃ de⁹ nō ē cā pcti.ꝗ bñ act⁹ q̃ ē i pctō de⁹ cā ē. qz act⁹ pcti ē q̃d positīī ⁊ ē ens mō oñe ens deriuat ⁊ causat a pmo ente vtz.ij. metaphisice. Nō tñ vt dixi de⁹ pcti sū mali culpe cā est qz q̃ ad suū formale mala culpe nō sūt encia nec q̃d positiuū. ꝗ q̃d puatiuū deformitas ei q̃ ē formale pcti sū mali culpe ē q̃dā puacō Ifra āt opa deo sūt attribuēda.qz ipe facit oīa ⁊ sic substāciāt i deo. Et ista ē bona ꝓgruitas attibuere d̄o illa q̃ fiūt ⁊ nō creaturl. qz incongruū esset. Verbi gratia de pluuia. si attribuitur deo.tunc est boua gramatica. Sz creaturis tunc ē incōgruitas. quia nature ⁊ ꝓstellatōs solū sunt iustrumēta bonitas lre non attribuit calamo sed notario. Ita pluuia vl siccitas habūdācia vl sterilitas.fames vl mortalitas non instrumentis sed deo attribuenda sunt. quia instrumenta nihil possunt nisi q̃ deus vult ⁊ permittit. Ideo sancti patres antiquitus oīa attribuebant deo. Dixit ysaac iacob filio suo. Quomō inquit taz cito inuenire po.fi.mi. Genes.xxvij. Respondit voluntas dei fuit ⁊ cera. Item qnomodo Esau quesiuit a iacob. Quid sibi volunt isti ⁊ si ad te pertinēt Genes xxviij. Respondit iacob parnuli sūt quos donauit mihi deus seruo tuo. Ecce qualiter attribuebant deo nō. Adiectiua

in q̄ oīa substāciāt̄. Idē d̄ malis. Si hē
tis infirmitatē dolorē ⁊ aduersitatē si p̄
ditis bona vl̄ filios nō dicatis hoc fec̄ mi
hi tl̄is ⁊c̄. s̄ d̄o attribuāt̄ oīa. ita fec̄ iob
q̄ p̄didit ⁊c̄. Nota breuit̄ hijstoriā vsq̄
sit nomē dn̄i bn̄dictū. Job.j. Ista ē op
tīa g̃matica ⁊ ꝯgrua ī scola xp̄i. qn̄ sb̄stā
tiuū ⁊ adiectiuū ꝯueniūt. De ista g̃mati
ca regl̄a de doctrīali xp̄i quē repetebat a
pl̄us. vt baccalari⁹. Ex ip̄o q̄ origīalit̄ p̄
ip̄m formalit̄ ⁊ ī ip̄o sūt oīa s.substācia
lit̄. ad ro.xj. Scd̄o dn̄t ꝯuenire nomē et
v̄bū ī g̃matica xp̄i. Nomē ē fama qn̄ p̄
soua ex aliq̄ ē insignis ⁊ famosa dig̃ noīe
s̄ pauce sūt. hēs pauca noīa sardis Apo.
iij.i. paucas notabiles p̄souas dignas no
mīari Jō sapiēs. Curā habe d̄ bono no
mīe. v̄bū ē s̄mo tu⁹. tūc nom̄ ⁊ v̄bū cō
cordāt qn̄ tu non diffamas nec mordes
nec publicas pctm̄ secretū p̄sone noīate
Sz cū reuerēcia ⁊ honore loq̄ vis d̄ eis
Regula d̄t auc̄tas. Oīs s̄mo mal⁹ n̄ ꝓ
cedet ex ore vr̄o ⁊c̄. vsq̄ gr̄am erudienti
bꝰ. eph̄.iiij. ¶ Tercio relatm̄ ⁊ aūcedēs
dūt ꝯueīre ī g̃matica xp̄i. relatiuū ē v̄bū
vr̄m. aūcedēs ē negociū de q̄ loq̄mi. Et
ꝯueniūt qn̄ hō d̄t v̄itatē de illo facto vl̄
negocio. qz ab eo q̄ res ē l̄ nō ē. orō v̄a l̄
falsa d̄r. Om̄e mēdaciū ē ꝯ g̃maticā xp̄i
qz res ext̄ nō ꝯueniūt. Jō dicat̄ v̄itas si
cut res extra se hz Regl̄a d̄t auc̄tas. De
ponētes mēdaciū. ⁊c̄. ad Eph̄.iiij. Ecce
g̃matica xp̄i ꝯsistit ī tribꝰ regl̄is. scz attri
bure deo oīa adiectīa nisi pctā Scd̄a nō
diffamare aliquē Tercia facere bonā re
lacōz de re. Scd̄a scīa ph̄oꝝ est logica q̄
docet diffinire disputare ⁊ rōnes facere
p̄ silogismos l̄ ꝯseq̄ncias l̄ entimemata l̄
inductōes. hāc inuenerūt ph̄i ad disputā
dū scz hō cū hoīe s̄ nō diabolo. Sz lo
yca xp̄i docz modū disputādi ꝯ diabolū.
Diabolus magn⁹ sophista fac̄ mlta ar
gnm̄ta ꝯ illd̄ qd̄ dēm⁹ credere vl̄ ꝯ illa q̄
debem⁹ facere. vl̄ ꝯ ea q̄ debem⁹ sperare.
Primo g̃ diabol⁹ tēptādo de fide argn
it volens inducere illuz quē temptat ad
impossibile. v̄bi g̃. qn̄ temptat de trinita
te di. qūo ē possibile q̄ vn⁹ de⁹ sit tres p̄
sone. qz q̄t sūt suppoīta. tot sūt essencie.
Ad h̄ argum̄tū n̄ possem⁹ rn̄dere p̄ loicā
ph̄oꝝ. Sz p̄ loycā xp̄i p̄ vnā regulam
quā xp̄s q̄ nō p̄t mētiri docuit di. Tres
sūt q̄ testīoniū ⁊c̄.j. Jo.v. Itl̄ arguit de
incarnacōe xp̄i d. qūo potes tu credere q̄
de⁹ inclusit se in vtero vnius puelle ⁊ q̄
recep̄it humanitatē. qz finiti ad infinituz
nulla ē ꝓportio. Rn̄det̄ p̄ loycā xp̄i di.
potens est de⁹ om̄ia facere plus quā pe
rim⁹ aut intelligim⁹. ad eph̄.iij. fundare
se in potēcia dei. Et tūc diabolus nō pōt
replicare. Itl̄ ꝯtra hostiā ꝯsecratā dicit.
Qūo in tā p̄ua hostia ē tot⁹ xp̄s tā ma
gn⁹ hō qz loc⁹ ⁊ locatū dn̄t ꝓporcionari
Itē qn̄ frangit̄ hostia. qūo nō frangatur
xp̄s. Rn̄de p̄ regulā de potēcia dei quia
potens est deus ⁊c̄. v̄bi gra. Et istā r̄gu
lā allegauit Gabriel v̄gini Marie que
renti. qūo fiet istud ⁊c̄. Nō ē impessibile
apud deū om̄e v̄bū ⁊c̄. Luce.j. Si cum
loyca ph̄i vlletis rn̄dere diabolus ꝯclu
deret vos. Idem qn̄ arguit ꝯtra v̄ginita
tem Marie di. qūo est possibile ⁊c̄. rn̄de
p̄ dictā regulā. potens est ⁊c̄. Et da ex
emplū de radio solis transeunte p̄ fene
strā vitream. ¶ Scd̄o arguit diabolus
ꝯtra ea q̄ debem⁹ facere. Quilibet debet
facere penitenciā de pctis ne hō dānet̄.
Et qn̄ homo vult facere aliquā potēciā
vl̄ afflictionē. diabolus loquēs ymagīa
tioni arguit. d. Miser tu inf̄ficies te de⁹
non vult q̄ interficias te sed caue a pec
catis. quia deus est misericors q̄ nō vult
mortē peccatoris ⁊c̄. Ezech̄.xviij. rn̄de
per regulā xp̄i dicentl̄. Nisi penitenciam
egeritis om̄s simul p̄ibitis. Luc.xiij. Fū
dare se in dei voluntate. qz si alit̄ vlles
respondere. habet infinitas replicas. Jō
Eua peccauit qn̄ diabol⁹ disputuiat cū
ea. dicens. Cur p̄cepit vobis deus ⁊c̄.
vsq̄ paradisi. Ecce p̄ma q̄stio. Gen̄.iij.

debet respondere fundando se in volunta te dei quia ita voluit ita sibi placuit. Sz ipa respondit aliter, dicens. Ne forte mo riamur. Et diabolus replicat ⁊ conclu sit sibi. Tercio arguit diabolus. contra il la que dēm⁹ spare. d. quomō tu poteris celū ascendere quia celū celi dño. terraz autē dedit filios hominuz. Responde ꝙ per gratiā ⁊ dei misericordiā ascendim⁹ qui dicit. Penitentiā agite. appropinq̄t em̄ regnū celorū. Mathei quarto.

¶ Tercia scientia est rethorica. que docz prudenter per rationes allegare ad obti nendū qd̄ petitur. Ita rethorica xp̄i docz prudent̄ allegare ⁊ petere ꝓprie coronā a xp̄o in oracōe. in qua multi errant ma le allegando. domine faciatis mihi hanc gratiā quaz peto. quia ieiunio ⁊ facio ec clesias ⁊ sic de alijs amore vestri Hoc ni hil valet. ymmo ꝓuocatur ira dei. Ideo rethorica xp̄i docet ꝓprie allegare. dicens Domīe vos fecistis mihi tot gratias. s. in creatione ad ymaginem ⁊ similitudi nem vestram. In natiuitate quia int̄ xp̄i anos. Itē quia baptisatus ⁊c̄. Ideo do mine cōpleatis ⁊ faciatis mihi hāc grati am. Ecce ista est bona rethorica allegan do ex parte dei ⁊ non tua. Ideo caueatis ne accidat vobis vt phariseo. Luce. xviij Qui semꝑ allegabat ex parte sua dicēs. Gratias ago tibi domine quia nō sum siē ceteri homīes ⁊c̄. Et qꝛ male allegabat fuit a deo r̄ꝓbatus. Nota hic etiaz exem plū de illo fratre de quo in vitaspatrū q̄ petijt gratiā a d̄o allegādo ex ꝑte sua. qꝛ dimisit mundū ⁊ seruabat religionē ⁊c̄. Et vmbra ip̄m percussit. Dupliciter de betis allegare. Primo ex ꝑte dei suas ex cellencias allegando. vel ex parte vestra diuina beneficia recepta. recitando ⁊ di cendo vos domine fecistis mihi tantā g̃ tiam ⁊c̄ Ideo domine faciatis mihi istā gratiam. Aplus in om̄i oratōe ⁊ obsecra cōe peticōes vr̄e innotescāt apud deum. Phil. iiij. Nota dr̄am int̄ obsecracōz ⁊ orationē ⁊ gratiarū actionē ⁊ petitionē. Oratio est eleuacō mentis in deū. sic etl̄ qn̄ dicit̄ pater noster ⁊c̄. Obsecratio ē qn̄ dicit̄ ꝑ natiuitatez tuā vl̄ passionem tuā ⁊c̄. Gratiarū actio est qn̄ homo re citat gratias deo receptas d. domine tot gratias mihi fecistis ⁊c̄. ad quā sequitur peticō. Iō dñe faciatis mihi etiā istā g̃ tiā ⁊c̄. Quīta scientia ph̄orū est musica que ostēdit cōcordantiā cātus. Ita etiā musica xp̄i docet vocū ꝯcordantiā inpeī tentib⁹. In penitētia em̄ sunt tres voces scz tenor ꝑcussio pectoris. q̄nta scz suspi ria ⁊ gemit⁹ octaua. dicēdo dñe miscd̄ia ⁊c̄. Ista ꝯsonātia vocū multū placz d̄o di. penitēti. Sume cytharā circui ciuita tem meretrix obliuioni tradita bene cane frequēta canticū vt memoria tui sit. ysa. xxiij. Et loq̄tur aīme peccatrici. ibi incipit ꝯstructiō. O meretrix obliuioni tradita sume cytharā ⁊c̄ Meretrix est aīma pec catricis. Ratio qꝛ sic̄ vxor regis filia ru stici quā duxit in vxorem si dimisso rege viro recederet cum aliquo ribaldo ad lu panar. diceretur meretrix. sic etiaz anima peccatoris que regem xp̄m sponsauit in baptismo quādo peccat ⁊ recedit a xp̄o. ⁊ vadit cū ribaldis inferni. dicitur mere trix obliuioni tradita. quia videtur ꝙ de ns non curet eo ꝙ non statim deus punit sed eam exspectat ad penitenciā. Reme dium quod habet est vt redeat ad regez Ideo dicit. sume cytharā que est pm̄a. ratio qꝛ cythara est lignū aridū ⁊ vacuū alias nō faceret sonū. Ita persona peni tens est arida per abstinenciaz ⁊ vacua. qꝛ sine presumpcōe de dei miscd̄ia nimis stulte ꝯfidendo. Cythara penitencie ha bet octo cordas facientes acutū sonum. Prima ē pctōꝝ cognicō ⁊ emēdādi ꝓ positū ⁊ sic de alijs. Circui cītatē scz illā de q̄ dd̄. Gl̄iosa dicta sūt de te cītas dei. Que circui dz ꝑ vicos ⁊ plateas. scz ad deū ⁊ ad scōs recurrēdo. p̄mo corā pal lacō t̄nitatl dicēdo. dñe op⁹ vr̄m sū. ido.

dñe parcatis mihi. Ecce vna cãtilena de inde corã vgine maria. dicẽdo illud. nec abhorre peccatores sine q̃bꝫ nũq̃ fores tãto digna filio. Deinde ad plateas patriarchaꝝ ⁊ ꝓphaꝝ ⁊c. bñ cane frequẽta canticũ. Ista musica placet deo. Jõ dicit Que hitas in ortis amici auscultant fac me audire vocẽ tuã Cãt. viij Orti dũr ecclie. amici sci q̃ auscultãt quẽadmodũ de nocte homo auscultat cãtus. Quinta scia ẽ arismetrica q̃ docet nũerare. ita arismetrica xp̃i docet nũerare pctã in ꝯfessione in q̃bꝫ peccauit hõ ꝯtra dei p̃cepta. cõtra opa miscdie in seusibꝫ corpis Multi nesciũt nũerare pctã ꝓpria i ꝯfessiõe. Sꝫ si ꝯfessor q̃rit de vicino vl' vicina nõ solũ nũerabũt pctã mortalia sed etiaꝫ venialia. ista ẽ arismetrica diaboli. Jõ mõ volo vob' oñdere q̃uo nũerabunt pctã sua ꝯfitẽtes ⁊ penitẽtes. Et sicut ẽ triplex ꝯfessio ita etiã ẽ triplex nũeracõ. ¶ Pria ẽ ꝯfessio specialis ⁊ ẽ ista ꝯfessio sacramẽtalis q̃ spẽalis dicit' qꝛ oꝫ dicere pctã specifice. vbi g̃. Supbia ẽ q̃ddã genꝰ pcti. nõ sufficit dicere ego fui supbꝰ ꝫ oꝫ descẽdere ad speciẽ. Supbia hꝫ multas species q̃ sunt despicere p̃rem vl' mr̃em vel p̃latũ vl' dñm. maiorẽ vl' minorẽ l' equalem. vl' despicere sctõs vl' deũ. Jtẽ aliqñ supbia ꝯsistit i corde Et q̃uq̃ erũpit ad extra vtꝫ in põpa ⁊ vanitatibꝫ q̃bꝫ nõnũq̃ ꝓximi scãdalizãtur. Jtẽ auaricia ẽ alid' genꝰ ⁊ nõ sufficit dicere ego fui auarus Sꝫ oꝫ dicere ego feci symoniaꝫ isto mõ. vl' vsurã vl' rapinã vl' furtũ secretũ vl' decepcões. emẽdo vl' vendẽdo vl' calũniã vt iudices oꝫ spẽs dr̃e. Jtl' d' luxuria oꝫ specifice dr̃e ⁊ specificare dicẽdo. si fuit fornicacõ l' adulteriũ. raptꝰ l' icestꝰ vl' sacrilegiũ l' ꝯt̃ naturã. ꝫ nõ oꝫ dr̃e in diuiduũ. s. noĩare ꝑsoãs. Sꝫ oꝫ dr̃e specifice vt d't glo. sup illo vbo dd'. Per singulas noctes. i. ꝑ singula pctã mortalia. ¶ Scdo ꝯfessio ẽ gñal'. vt illa q̃ fit in introitu misse. vl' in accusacõe q̃ꝫ faciũt religiosi in capitl'is de culpis. ibi sufficit numerare pctã i genere ¶ Tercia ẽ gñalissima scꝫ illa q̃ fit deo. dicẽdo ego sũ peccator. ⁊ ẽ bona. qꝛ obtinet q̃nq̃ gratiam Nota hystoriã Luc̃. xviij. de publicano di. Deꝰ ꝓpiaꝰ esto mihi pctõri. ⁊ nullum pctm̃ noĩnabat. nec in gñe nec in spẽ ⁊ tñ descẽdit iustificatꝰ in domũ suaꝫ. Nota h' auisent' ꝯfitẽtes ne faciãt ꝯfessionẽ illius ytalici. q̃ dicebat se solũ hr̃e tria pctã ꝑuissima scꝫ vsurã. luxuriã. ⁊ non credo in deũ male nũerabat pctã meliꝰ nũerabat pctã manasses rex iude. d. Peccaui sup nũerũ arene maris scꝫ venialit'. pctã em̃ venialia innũerabilia sunt. vt arena maris ⁊ multiplicate sũt iniq̃tates mee scꝫ peccata mortalia q̃ sunt nũerabilia. ij. paral'. vl. Sexta scia ẽ geometrica de mensuris Et geometria xp̃i docet bñ mẽsurare vitã ꝓpriaꝫ. bona tꝑalia. ⁊ seruiciũ q̃d debemꝰ facere deo. Si ista bene mẽsuramus patebit ꝙ totũ ẽ parũ ⁊ q̃si nihil. Prio vita nr̃a ẽ ꝑua ⁊ modica. q̃ q̃i nihil ẽ. qꝛ q̃d p̃teritũ ẽ nihil ẽ. q̃d futuꝝ ẽ nõdũ ẽ. Vita nr̃a in pũcto ꝯsistit qꝛ d' tꝑe nõ habemꝰ nisi nũc vt d't phs. Jõ iacobꝰ q̃ optime sciebat vitã mẽsurare dicebat q̃ est vita vr̃a vapor ad modicũ parẽs ⁊ deinceps extermiabit'. Jaẽ. iiij. Cũ g̃ vita sit tã modica hũiliari merito dẽmꝰ. Scdo debemꝰ mẽsurare bõa tꝑalia honores officia dig̃tates vl' p̃lacões videt' nob' esse magnũ bonũ eẽ regẽ vl' papã ⁊c. dico ꝙ nullũ bonũ ẽ si ñ bñ mẽsuret'. Q̃d bonũ ẽ facere. s. fideiussorẽ sub pena mortis ꝓ alio. ꝫ bonũ ẽ eẽ papã l' r̃gẽ eẽ obligatũ deo dare rõꝫ de oĩbꝫ sibi subditl' sub pẽa dãnacõis et̃ne uisi det bonã rõeꝫ. Ecce q̃d bonũ ẽ d'o dare rõꝫ de tot aĩabꝫ cũ d' sua ꝓpria hẽat satisfacere ⁊ vix rõꝫ r̃ddẽ pñt. Jtẽ videt' vob' hr̃e mltas diuitias sit magnũ bonũ ꝫ male mẽsurat' qꝛ asinꝰ ad'o auro oneratꝰ ꝙ nec p̃t ip̃ꝫ secũ portare. ita q̃libꝫ diues oneratꝰ ẽ boĩs diuiciaꝝ ip̃iꝰ mdi q̃ ẽ dñs diuiciaꝝ. Si vul-

tis cognoscere quis diuitiarũ est domus vos vel mundꝰ. Nota similitudinẽ de cane qui in biuio dimisso alio sequit dñm tũc cognosciť cui⁹ est. Ita vos ⁊ mundꝰ vadit p eã dẽ viã. Sz in biuio.i.in morte diuitie non sequuntur vos. ꝗ mundum ido onorate vos virtutibus ⁊ meritis ista sequnť hoiez. Itẽ videť vobis q̃ perfecte sunt ⁊ pure ⁊ transitorie ⁊ momentanee voluptates carnis sint magne delectacõnes ꝗ debem⁹ mensurare seruitiũ dei. Tu religiose clerice vel layce q̃t anni sunt q̃ seruis deo l. vel.lx.ãnis magnũ vobis videť. Sz si bñ mensures inuenies q̃ de.l. annis nõ fuiusti deo pure p ãnũ sine aliq̃ pctõ mortali vel veniali. Itẽ de mense Itẽ de ebdomoda ⁊ de die qz septies in die cadit iust⁹. Ido decipiunť multi male mensurãdo. Ista est rõ q̃re sancti humiliabanť ⁊ q̃nto erãt sanctiores tãto erant humiliores iuxta illd q̃nto mgn⁹ es humilia te in oibus ⁊ coram deo inuenies gr̃am ꝛc Eccli.iij. Septia scia phor est astrologia que ostendit de motibꝰ celor. De ordinacõne planetar. ⁊ influentijs eor. Ita astrologia que legiť in scola xpi.qz sic nõ est nisi vnus sol in celo in q̃ sunt tria substãtia radi⁹ ⁊ calor. Ita non est nisi vnus de⁹ in toto mundo q̃ est pr̃ filius ⁊ spũsanct⁹. Aliq̃ volentes ꝓtemplari trinitatẽ decipiunť sũmentes psonas in do sic in nobis ipe sol circuit mũdum a ꝓncipio anni vsq̃ ad finẽ circuit duodecẽ signa ⁊ illuiat calefacit ⁊ facit fructificare. Ita sol iustitie xps circuit duodecẽ articulos fidei ĩ credo ĩ deũ ꝓtẽtos. qz aliqui sunt de ei⁹ diuitate.alij sunt de ei⁹ humanitate credo dicať. Itẽ luna totã claritatem ꝛcipit a sole.ita ecclia totã claritatẽ hz a xpo. Nota septẽ ꝓdicões lune q̃ reperiuntur i ecclia. Prio fuit noua tpe.xpi apl'orũ. Secdo fuit crescẽs tpe martir. Tercio fuit plena tpe doctorũ. Quarto fuit minuta tpe ꝓfessorum. Quito fuit gr̃a

Nã mõ tot⁹ mũd⁹ est girat⁹ ⁊ vsus ad vanitatez. Sexto eclipsabiť cito scz tpe antixpi. Septio in die iudicij erit pfẽa in eternũ ⁊ testis in celo fidelis ps.lxxxviij vel aliť sol est de q̃ dicẽ ecclia vgini marie Felix nãq̃ es ꝛc. Et sic in sole sũt tria.s substãtia radi⁹ ⁊ calor. Ita in xpo subaꝛ corpis est radi⁹ diuitatis ⁊ calor dilectionis. Luã est vgo maria q̃ fuit noua in natiuitate crescens in templi habitacõne. Plena in filij dei ꝓcepcõe. Minuta ꝗm repsentacõez hoim in egipti fugatione ⁊ gr̃a in passione xpi. Eclipsata in corpis defũctione. Et tandẽ pfecte in corporis ⁊ aie glorificacõne. Sol ⁊ luna stetezũt in habitaculo suo Abacuk.iij. Lucifer q̃ solẽ sequiť fuit iohes baptista. Desperus ille q̃ dz finẽ mũdi publicare fuit beatus dominic⁹ ⁊ specialiter sctũs vincenti⁹ de q̃ App.xiij. Vidi angelũ volãtẽ p mediũ celi ꝛc. Itẽ ꝓtẽplari debem⁹ planetas s. angelos qui influũt mundo custodiendo nos. Qui talia ꝓtẽplanť sũt boni astrologi ⁊ possunt dicere cum apostolo. Nr̃a ꝓuersatio in celis est. Et inde etiã expectam⁹ saluatorẽ dñm nostr. Ihm xpm ad Phil'.iij. Ecce q̃re d thema Nolite esse prudẽtes ꝛc. Omni em̃ conamine quo possum⁹ mũdi ⁊ carnis vitem⁹ prudẽtiam q̃ poti⁹ stultitia q̃ prudẽtia estimãda ẽ vt ad verã ⁊ diuinã pingere in presenti valeam⁹ prudẽciaz ⁊ in futuro ad sapie ĩgenite ⁊ ĩcreate clarã ꝓtẽplacõnez quã nobis ꝓcedat de⁹ trin⁹ ⁊ vnus nũc ⁊ in euũ benedictus Amen.

Sermones sancti Vincentij illumiatissimi.

sacre theologie pfessoris acutissimi fratris diui ordinis predicator. temporis estiualis In felici Colonia accuratissime impressi ⁊ emendati hic finem habent Anno. M.cccc. lxxxv.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf